

Arrest

nr. 72 258 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DER HASSELT loco advocaat F. COEL en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, bent geboren op 16 juli 1976 te Abovyan. U woonde sinds december 2009 tot aan uw vertrek bij uw ouders te Abovyan. U werkte tot december 2008 als administratief directeur in een winkel.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land hebt verlaten omwille van volgende redenen. Sinds juni 2008 was u lid van de oppositiepartij Zharangutyun. Op 16 juni 2008 kreeg u uw lidkaart. In december 2008 werd u op uw werk ontslagen omwille van uw politieke opinie. Uw man had u verboden om deel te nemen aan demonstraties gezien uw zus S.(...) hierdoor reeds problemen had gekend. Op 20 oktober 2009 nam u echter samen met uw vriendin M.L.(...) en andere sympathisanten deel aan een demonstratie voor de rechtbank van Shengavit waar de rechtzetting tegen Nikol Pashinyan zou

plaatsvinden die dag. De sfeer was grimmig en er ontstonden conflicten met de politie. U diende zich in dit kader op 27 oktober 2009 aan te melden in het politiekantoor van Yeghvard. U werd ontvangen door rechercheur L.(...). Hij stelde dat er tegen u een klacht werd ingediend door agent M.(...). Omdat u thuis moest zijn voor uw man, sprak u af dat het verhoor zou doorgaan op 29 oktober 2009 bij u thuis. U wilde niet dat uw man iets vernam van de zaak en maakte een deal met rechercheur L.(...). Hij zou de documenten verscheuren, als u met hem naar bed ging. Nadien bleef hij u lastig vallen. In november 2009 kwam L.(...) enkele keren langs uw huis. Midden november kwam u te weten dat u zwanger was. Wegens de medische problemen van uw man, wist u dat het kind niet van uw man was en u onderging een abortus. In december 2009 is uw man bij u weggegaan, omwille van vermoedens van overspel. Op 25 december 2009 kwam L.(...) terug langs uw huis. Uw vader, die bij u woonde, liet hem niet binnen. L.(...) dreigde een zaak op te starten tegen uw vader en hem op te sluiten. Eind december verhuisde u naar het huis van uw ouders. Op 22 februari 2010 kwam er een convocatie voor uw vader voor 23 februari 2010. Wegens ziekte kon uw vader zich niet aanmelden, waarna 's avonds L.(...), samen met een andere agent, bij u thuis langskwam. Enkele dagen later bedreigde L.(...) u op straat. Op 2 maart 2010 werd uw vader opnieuw thuis verhoord. Het zou gaan om een zaak van 10 jaar eerder rond een aankoop van goud. Uw vader werd gehoord als getuige. Uw vader diende zich in deze zaak nogmaals aan te bieden op 19 maart en op 9 april 2010. Op 8 april 2010 werd uw vader onwel. Hij diende gedurende 1 week in het ziekenhuis te verblijven. Op 19 april 2010 schreef u een brief naar hoofdprocureur H.(...) waarin u verklaarde dat men u lastigviel en dat uw vader nadien werd opgeroepen zonder officiële convocaties, omdat hij u wilde helpen. U vroeg om deze brief niet door te geven aan de politie van Yeghvard. Op 23 april diende uw vader zich opnieuw aan te melden. Omwille van zijn gezondheidstoestand was hij niet in staat om te gaan. Op 5 mei 2010 werd uw vader op straat meegenomen en ondervraagd omwille van de brief die u had geschreven. Omdat uw vader niet op de hoogte was van deze brief, werd hij 's avonds vrijgelaten. U diende zich op 26 mei 2010 aan te melden bij de politie van Yeghvard, als getuige in dezelfde zaak rond de goudverkoop. U bood zich aan en werd toen aangerand door rechercheur L.(...). U was in een verschrikkelijke toestand. Op 12 juni ondernam u een zelfmoordpoging. Hierna werd u opgevolgd door een psycholoog. Op 5 augustus 2010 hebt u dezelfde brief als deze naar de hoofdprocureur naar de president van Armenië gestuurd. Toen uw vader dit te weten kwam, raakte hij in paniek. Hij contacteerde zijn vriend S.(...), die zou proberen te voorkomen dat de brief de president bereikte. Op 25 augustus 2010 kwam hij langs en zei dat dit hem niet gelukt was en dat het voor u heel gevaarlijk was om te blijven. U verliet Armenië uiteindelijk op 25 augustus 2010, met uw eigen paspoort, met de auto naar Georgië. In afwachting van het in orde brengen van uw visum verbleef u tot en met 16 oktober 2010 in een huis in Tbilisi te Georgië. Op 16 oktober reisde u, met een ander paspoort, via Turkije, Bulgarije en Roemenië verder naar België, dat u bereikte op 21 oktober 2010. Op 22 oktober 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties uw originele geboorteakte, uw originele sociale kaart, uw originele lidkaart van de partij Zharangutyun, een origineel bewijs van aangetekende zending aan de hoofdprocureur A.H.(...), een kopie van de brief die u aan de hoofdprocureur hebt verzonden, een origineel bewijs van aangetekende zending aan de president van Armenië, een originele brief van de procureur van Kotayk d.d. 10 mei 2010, een originele brief aan de politie van Nayri d.d. 14 mei 2010, een originele brief van de politie d.d. 31 mei 2010, 3 convocaties voor uw vader voor 19 maart, 09 april en 23 april en een convocatie op uw naam voor 26 mei voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van de problemen die u kende naar aanleiding van uw politieke sympathieën voor de partij Zharangutyun. Hierdoor werd u in december 2008 ontslagen op uw werk. Nadat u op 20 oktober 2009 had deelgenomen aan een betoging kende u problemen met rechercheur L.(...), waarbij u en uw vader verscheidene keren werden opgeroepen en u door rechercheur L.(...) aangerand werd.

Er dient echter te worden gesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u en uw vader in Armenië zouden hebben gekend aannemelijk te maken. In het kader van de zaak die tegen uw vader werd opgestart, verklaarde u dat deze handelde in verband met een aankoop van goud die 10 jaar geleden had plaatsgevonden, maar u kan hier verder geen concrete informatie over geven (CGVS 14/12/2010; p.12). U kon hierbij evenmin aangeven wat er als illegaal werd beschouwd in deze zaak, gezien deze volgens u met officiële documenten gebeurde (CGVS 18/02/2011; p.3). U verklaarde hierbij dat volgens de informatie waarover u beschikt de beschuldigingen gestoeld zouden zijn op een illegale transactie (CGVS 18/02/2011; p.4). U verklaarde hier verder over dat dit allemaal legaal gebeurde en u niet wist hoe agent L.(...) tot deze zaak is gekomen (CGVS 18/02/2011; p.4-5). U kunt daarbij niet aangeven op basis van welk wetsartikel deze zaak werd opgestart (CGVS 18/02/2011; p.3), noch wie de beschuldigden in deze zaak zijn (CGVS 18/02/2011; p.4). U bent evenmin op de hoogte welke straf in deze zaak mogelijk kon volgen (CGVS 18/02/2011; p.5). Voorts kan hierbij worden opgemerkt dat zowel

u als uw vader zich telkens in de hoedanigheid van getuige diende aan te melden (CGVS 14/12/2011; p.11-13), waaraan u toevoegde dat de autoriteiten hierna gemakkelijk van een getuige een beschuldigde kunnen maken. Toen u concreet gevraagd werd of uw vader achteraf beschuldigd werd in deze zaak, antwoordde u negatief (CGVS 14/12/2011; p.13-14). Omdat uw vader slechts getuige was in deze zaak, hebt u nog geen beroep gedaan op een advocaat (CGVS 18/02/2011; p.5). U verklaarde dat de agenten van uw vader wilden weten waar en wanneer de transactie plaatsvond, maar kan geen verdere informatie geven wat ze over de zaak wilden weten (CGVS 18/02/2010; p.6, p.8). Hierbij verklaarde u dat u niet hebt geprobeerd meer informatie omtrent deze zaak te bekomen (CGVS 18/02/2011; p.4, p.5, p.8). Deze vaststelling doet afbreuk aan de door u verklaarde vrees. Er kan immers redelijkerwijze van een asielzoek(st)er worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren in verband met essentiële aspecten van zijn asielrelaas.

Ter staving van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, legde u tijdens uw gehoor een brief voor die u zou verzonden hebben naar hoofdprocureur A.H.(...) om uw problemen aan de autoriteiten van uw land van herkomst voor te leggen (CGVS 14/12/2010; p.8). U stelde hierbij dat uw vader zonder enige reden werd opgeroepen en dat hierdoor zijn gezondheidstoestand verslechterde, waarna u vroeg om dit te onderzoeken (CGVS 14/12/2010; p.8). Bijgevoegd legde u een antwoord d.d. 10 mei 2010 voor van het hoofd van de afdeling Corruptie en Georganiseerde misdaad Ashrafyan, waarin deze meldt dat uw dossier wordt overgemaakt aan de bevoegde diensten (zie document 6 in groene map). Eveneens legde u een brief d.d.14 mei 2010 voor gericht aan de onderkolonel van de politie van Nayri met de opdracht dit te onderzoeken en de resultaten mee te delen (zie document 7 in groene map). Op 31 mei 2010 kreeg u van het hoofd van het politiebureau van Nayri een reactie op uw schrijven dat uw vader volgens de voorziene procedure werd uitgenodigd (zie document (zie document 8 in groene map). U verklaarde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u in uw brief expliciet had gevraagd om de betrokken dienst hiervan niet op de hoogte te stellen (CGVS 18/02/2011; p.5, p.11). In dit verband kan worden opgemerkt dat het niet onlogisch is dat een dienst waartegen klacht werd ingediend daarvan op de hoogte gebracht wordt. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u en uw vader op jullie vraag de nodige convocatiebrieven hebben ontvangen (CGVS 18/02/2011; p.6, p.7, p.14). Uit de door u voorgelegde documenten blijkt aldus nergens dat de autoriteiten in uw land van herkomst onwillig of onkundig zijn om u bescherming te bieden. U verklaarde dat u na deze antwoordbrieven niet opnieuw probeerde om contact op te nemen met de procureur, hoewel u verklaarde dat u zich niet gehoord voelde in uw verhaal (CGVS 18/02/2011; p.13, p.16). U verklaarde voorts dat rechercheur L.(...), na deze klacht, ermee dreigde dat als u nog andere stappen zou nemen, dat hij uw armen zou breken (CGVS 18/02/2011; p.16). Dit kan er op wijzen dat rechercheur L.(...) mogelijk bang was voor een eventuele klacht tegen hem. U verklaarde evenwel tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u na deze bedreigingen een brief verstuurde naar de president van Armenië (CGVS 18/02/2011; p.13). Het is hierbij echter opvallend dat u op 20 oktober 2009 tegen diezelfde president betoogde met een affiche 'Serzhik moordenaar' (CGVS 14/12/2010; p.19; CGVS 18/02/2011; p.3). U stelde in dit verband dat u ergens hoopte dat hij de wettelijkheid zou herstellen (CGVS 18/02/2011; p.13-15), waarbij u hoopte dat uw belagers terecht gesteld werden (CGVS 18/02/2011; p.15). Daarbij dient echter opgemerkt te worden dat u in uw brief nergens melding maakte van rechercheur L.(...) (CGVS 18/02/2011; p.15; zie document 4 in groene map). Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u onvoldoende stappen hebt ondernomen om bescherming te bekomen van de nationale overheden van uw land van herkomst alvorens het land te ontvluchten. Van een asielzoeker wordt immers verwacht dat hij afdoende pogingen onderneemt om in zijn land van herkomst bescherming te zoeken. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Gezien bovenstaande vaststellingen dient gesteld te worden dat u niet aannemelijk maakt dat u inzake de door u aangehaalde problemen niet zou kunnen rekenen op hulp of bescherming van de Armeense autoriteiten.

Er moet hierbij tevens worden vastgesteld dat u er niet in slaagt concrete informatie weer te geven omtrent uw belagers. U kunt hierbij aangeven dat u tijdens de demonstratie een conflict had met agent M.(...), maar kan geen verdere details geven omtrent zijn identiteit (CGVS 14/12/2010; p.19-20, p.21). Daarnaast kunt u geen details geven omtrent de identiteit van rechercheur A.L.(...) (CGVS 14/12/2010; p.21). Bovendien is het merkwaardig dat u geen stappen hebt ondernomen om de identiteit van uw belagers te achterhalen (CGVS 14/12/2010; p.21). Wanneer u gevraagd werd waarom u deze namen niet hebt proberen te achterhalen, blijft u het antwoord schuldig (CGVS 18/02/2011, p.16). U hebt evenmin geprobeerd te achterhalen welke collega's van agent M.(...) nog tegen u getuigd hadden in de zaak rond de demonstratie op 20 oktober 2009 (CGVS 14/12/2010; p.22). Hierbij verklaarde u dat door uw droevige toestand voor u niet meer van tel was wie deze personen waren (CGVS 18/02/2011; p.16). Uw geringe kennis over elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken doet verder afbreuk aan de door u verklaarde vrees.

Voor wat betreft de problemen die u zou gekend hebben omwille van uw lidmaatschap van de partij Zharangutyun, zij nog opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. Leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiode normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept (cf. er werd een klacht tegen u neergelegd naar aanleiding van uw deelname aan een demonstratie) door uw lidmaatschap van de partij Zharangutyun, hebt meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. De documenten die u voorlegt, spreken de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet tegen. Uw geboorteakte toont enkel uw persoonsgegevens aan. Uw sociale kaart toont, naast uw persoonsgegevens, aan dat u deze verkregen hebt van de autoriteiten op 3 juni 2010, nota bene in de periode dat u problemen kende. Hierbij verklaarde u dat u deze persoonlijk hebt afgehaald, zonder enige problemen (CGVS 14/12/2010; p.8). Uw lidkaart van de partij Zharangutyun toont enkel aan dat u lid was van de partij (CGVS 14/12/2010; p.8). U legde daarnaast enkele, niet gedateerde convocaties op uw naam en op uw vaders naam voor, waarbij uw vader zich diende aan te melden op 09 april, 23 april en 19 maart en u op 26 mei. U verklaarde hierbij dat deze dateren van 2010 (CGVS 14/12/2010; p.12-13), maar dit is op geen enkel van de documenten concreet terug te vinden. Bovendien is op deze convocaties geen enkele officiële stempel terug te vinden van de betrokken diensten (zie document 9-12 in groene map). Hierbij kan eveneens worden opgemerkt dat bepaalde delen van deze convocaties onleesbaar zijn, waardoor het Commissariaat-generaal zich niet kan uitspreken over de authenticiteit van deze documenten. U verklaarde hierover dat u deze convocaties in deze staat hebt ontvangen en dat u de originele die u in uw bezit had voorlegde aan het Commissariaat-generaal (CGVS 18/02/2011; p.9-11). Mede door het ontbreken van een officiële stempel, rijzen er twijfels over de authenticiteit van deze documenten, waarvan bovendien enkele documenten faxkopies zijn, waarvan de bewijswaarde sowieso gering is (zie document 9 en 12 in groene map). Gezien voorgaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat deze convocaties geen sluitend bewijs vormen van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. De overige documenten die u voorlegde werden reeds hierboven besproken.

Terloops kan nog worden opgemerkt dat u uw reisroute niet aannemelijk kunt maken. Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië, zonder problemen, met uw eigen paspoort, hebt verlaten op 25 augustus 2010. U verbleef tot 16 oktober 2010 in een huis te Tbilisi, Georgië. Op 16 oktober 2010 reisde u, met een ander (vals) paspoort, via Turkije, Bulgarije en Roemenië door naar België, waarbij u op normale wijze de controleposten passeerde (CGVS 14/12/2010; p.16-17). U kunt verder geen concrete details geven van de verdere reisweg naar België (CGVS 14/12/2010; p.16). U zegt niet te weten op welke naam de voor u gebruikte (valse) reisdocumenten stonden, noch welke geboortedatum hierin stond vermeld, noch door welke autoriteiten dit paspoort werd uitgereikt (CGVS 14/12/2010; p.17). Dat u zo weinig weet over de reismodaliteiten en de hiervoor gebruikte documenten, blijkt niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de door u verklaarde clandestiene inreis in de Schengenzone.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, uw identiteitsdocument bij uitstek, waarvan u verklaarde dat S.(...) het had meegenomen om een visum te regelen (CGVS 14/12/2010; p.14), achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis

naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband nog verder uitgehouden.

Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt eveneens dat ten aanzien van u geen zwaarwegende gronden bestaan die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Zij laat gelden dat de commissaris-generaal zich beperkt tot de opmerking dat geen geloof kan worden gehecht aan welk vluchtverhaal dan ook omdat Armenië een meerpartijenstelsel en een democratie zou zijn, “*quod certe non*”. Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal “*het één en het ander op een hoopje wenst te gooien*” en terug te brengen tot de verkiezingen en de nasleep ervan, terwijl haar problemen daar niets mee te maken hebben, maar integendeel met het feit dat zij werd verkracht door een politie-inspecteur. Zij vervolgt dat de opmerking in de bestreden beslissing dat Armenië een democratie is en dat er in de nasleep van de verkiezingen wel eens onrust ontstaat, berust “*op een zuivere idiotie van een dossierbehandelaar die blijkbaar niet eens weet waar hij mee bezig is*”. Verder wijst zij erop dat haar verklaringen consistent, gelijklopend en repetitief zijn.

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Zij geeft wederom te kennen dat de motivering in de bestreden beslissing zich in feite beperkt tot een aantal politieke aanzetten, terwijl haar verklaringen geenszins slaan op de verkiezingen maar integendeel aangeven dat zij het slachtoffer was van seksuele agressie van een politierechercheur. Zij verduidelijkt dat wat zij ook zou hebben ondernomen, er geen enkel juridisch gevolg zou worden gegeven aan haar klachten. De opmerking in de bestreden beslissing over het onvoldoende ondernemen van pogingen om bescherming te verkrijgen slaat luidens verzoekster nergens op, maar geeft aan dat de commissaris-generaal zelfs niet wenst kennis te nemen van de middelen van verzoekster; de motivering kan dan ook strikt genomen beperkt worden tot deze enkele lijn.

2.2.1. De door verzoekster aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoekster toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoekster voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat de middelen vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3.1. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoekster en haar vader zouden hebben gekend, gelet op haar geringe kennis over elementen die de kern van haar asielaanvraag uitmaken, het feit dat zij geen concrete informatie kon geven over de zaak die tegen haar vader werd opgestart noch geprobeerd heeft deze te verkrijgen, het feit dat zij evenmin concrete informatie kon geven over haar belagers, het feit dat de door haar neergelegde convocaties geen sluitend bewijs vormen gezien er ernstige redenen zijn geen waarde te hechten aan de authenticiteit ervan, en het feit dat zij haar reisroute niet aannemelijk kan maken. Ook blijkt dat verzoekster onvoldoende pogingen heeft ondernomen om bescherming te bekomen.

Daarnaast stelt de bestreden beslissing vast dat, wat betreft de problemen die verzoekster zou gekend hebben omwille van haar lidmaatschap van de partij Zharangutyun, uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste poging doet om de motieven die ingaan op haar geloofwaardigheid, te weerleggen. Deze motieven blijven dan ook staande, dewelke de Raad beaamt en overneemt.

Verder beperkt verzoekster zich tot blote beweringen, tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en tot beledigende uithalen, zonder evenwel concrete elementen aan te halen die de motieven van de bestreden beslissing weerleggen. Dergelijk 'verweer' is niet dienstig.

2.2.4. Waar verzoekster stelt dat de commissaris-generaal de zorgvuldigheidsplicht schendt doordat de motivatie van de bestreden beslissing in strijd is met de inhoud van het dossier, dient opgemerkt te worden dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenfinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens machtig is. Verder blijkt dat de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratief dossier, op objectieve gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Een schending van het evenredigheidsbeginsel, *i.e.* wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is, kan evenmin worden volgehouden. Te dezen staat de beslissing geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd, zoals uit het voorgaande blijkt.

2.2.5. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande wordt er door verzoekster geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die allen steun vinden in het administratief dossier en aldus door de Raad worden gehandhaafd.

De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER